

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia **22 grudnia 2017 roku** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **J. B.** jako członek Zarządu (...) Spółka z o.o. z siedzibą w Ł. ponosi solidarną odpowiedzialność z członkiem zarządu **M. K. (1)** oraz **M. K. (1)** jako członek Zarządu (...) Spółka z o.o. z siedzibą w Ł. ponosi solidarną odpowiedzialność z członkiem zarządu **J. B.** całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres **od 12.2011 roku do 07.2012 roku, w którym pełnili funkcje członków zarządu spółki, w łącznej kwocie 152.447,89 zł**.

ZUS wskazał, że zadłużenie spółki z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za wskazany wyżej okres wynosi 152.447,89 zł, a zobowiązania składkowe wynoszą:

- na FUS za okres 12.2011 – 01.2012, 04.2012 – 07.2012 – należność główna – 70.961,37 zł, odsetki na dzień 22.12.2017 – 37.509 zł, koszty egzekucyjne – 4383 zł
- na ubezpieczenie zdrowotne za okres 12.2011 – 02.2012, 04.2012 – 07.2012 – należność główna - 20.074,77 zł, odsetki na dzień 22.12.2017 r – 10.611 zł, koszty egzekucyjne 1241,20 zł
- Fundusz Pracy i FGŚP za okres 12.2011, 03.2012 – 05.2012, 07.2012 – należność główna w wysokości 4788,75 zł, odsetki na dzień 22.12.2017 – 2583 zł, koszty egzekucyjne – 295,80 zł

(dalsze odsetki od wskazanych należności miały być liczone do dnia wpłaty włącznie).

Zadłużenie w łącznej kwocie winno być uregulowane w terminie 30 dni od daty otrzymania decyzji.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że członkowie zarządu pełnili swoje funkcje nieprzerwanie do dnia ogłoszenia upadłości, tj. do dnia 24.09.2012 roku, postępowanie egzekucyjne wobec spółki było prowadzone przez Dyrektora I Oddziału w Ł.. W dniu 30.01.2013 r zostało umorzone z mocy prawa z uwagi na ogłoszenie upadłości spółki. W związku z ogłoszeniem upadłości (...) dokonał zgłoszenia wierzytelności na łączną kwotę 1.166.919,65 zł, w tym wierzytelności należące do II kategorii w kwocie 370.709,35 zł oraz do III kategorii w kwocie 796.210,30 zł. Zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek dotyczyło okresu 10.2007 – 09.2008, 11.2008 – 07.2012. W toku postępowania upadłościowego została ustalona lista wierzytelności na łączną kwotę 1.896.029,29 zł. Uzyskane w wyniku likwidacji majątku spółki środki finansowe w kwocie 180.535,75 zł pozwoliły zaspokoić koszty postępowania oraz częściowo wierzycieli zabezpieczonych rzeczowo z II kategorii w wysokości 0,84 %. Powyższe pozwoliło uregulować zobowiązania w stosunku do ZUS w wysokości 3113,96 zł. Postępowanie upadłościowe zostało zakończone postanowieniem z dnia 28.11.2014 r, a w dniu 26.02.2015 r wykreślono spółkę z KRS. Wobec czego zachodzi bezskuteczność egzekucji.

(decyzja k. nienum. akt ZUS)

Od powyższej decyzji odwołanie złożyli M. K. (1) i J. B., reprezentowani przez pełnomocnika, w dniu 15 lutego 2018 roku, wnosząc o jej zmianę i orzeczenie, iż wnioskodawcy nie ponoszą odpowiedzialności za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek, nadto o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu skarżący wskazali na:

- błędną podstawę prawną wszczęcia postępowania
- przedwczesne zakończenie postępowania z uwagi na nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego
- nieustosunkowanie się do zarzutu uiszczenia kwoty 7800 zł

- brak możliwości zapoznania się z aktami postępowania

(wnioskodawcy podnosili, iż wady w powyższym zakresie można uznać, że nie miały wpływu na wynik sprawy, jednak z uwagi na liczbę naruszeń przepisów kpa zaskarżona decyzja w ocenie odwołujących się, nie może być uznawana za indywidualny akt administracyjny praworządnego organu)

Podnieśli także, że:

- o niewypłacalności można mówić, gdy dłużnik z braku środków przez dłuższy czas nie wykonuje przeważającej części swoich zobowiązań

- ZUS nie wskazuje, w którym momencie nastąpiła chwila, kiedy spółka nie była w stanie zaspokoić wszystkich swoich zobowiązań

- odwołujący się we właściwym czasie złożyli wniosek o ogłoszenie upadłości, bowiem od dnia 31 maja 2012 r spółka popadła w stan niewypłacalności z uwagi na nieprzewidziany wypadek - pożar, a przed tą datą spółka posiadała wystarczające aktywa, by utrzymać płynność finansową, a nadto wartość majątku nie przekraczała stanu zobowiązań

- odsetki winny być naliczone na dzień ogłoszenia upadłości, a nie na dzień wydania decyzji

- brak podstaw odpowiedzialności za okres maj – lipiec 2012 roku z uwagi na złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości w ustawowym terminie

- brak prowadzenia postępowania egzekucyjnego za okres od 12/2011 do 7/2012 roku, brak więc podstaw do naliczenia kosztów postępowania egzekucyjnego.

(odwołanie k. 3 – 5, k. 3-5 akt VIII U 638/18)

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji. Nadto ZUS wskazał, że zgłoszone w toku postępowania wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie. Właściwym czasem na złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości był termin 2 tygodni od dnia, gdy nie wykonywał on swoich wymagalnych zobowiązań lub gdy jego zobowiązania przekroczyły wartość jego majątku. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego spółka nie regulowała zobowiązań wobec ZUS od października 2007 roku, a kwota wierzytelności zatwierdzona postanowieniem sądu z dnia 7.03.2013 r opiewała na kwotę 1.896.029,29 zł, tym samym został przekroczony termin 2 tygodni, o którym mowa w art. 21 ustawy Prawo Upadłościowe i naprawcze. Natomiast wszystkie zadeklarowane i złożone w sprawie dokumenty nie miały żadnego wpływu na ocenę przesłanek wynikających z art. 116 ustawy Ordynacja podatkowa. Nadto akta zostały udostępnione celem zapoznania.

(odpowiedź na odwołanie k. 7-8, k. 7-8 akt VIII U 638/18)

Sprawy z obu odwołań zostały połączone do wspólnego rozpoznania.

(postanowienie – k. 10 akt VIII U 638/18)

W piśmie z dnia 18 czerwca 2018 r pełnomocnik ZUS wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz przekazał akta dotyczące postępowania egzekucyjnego.

(pismo – k. 40)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Spółka z o.o. (...) z siedzibą w Ł./poprzednia nazwa (...) sp. z (...)/ prowadziła działalność w zakresie produkcji tektury falistej i opakowań. Została wpisana do KRS w dniu 23.01.2007 r. W skład zarządu do dnia ogłoszenia upadłości wchodził M. K. (1) i J. B.. Siedziba spółki była w Ł., zakład główny znajdował się w R..

(zeznania J. B. – e prot. z dnia 18.05.18 r 00:03:05 w zw. z e – prot. z dnia 19.03.19 01:23:14 , notatka służbowa – k. nienum. akt ZUS)

ZUS prowadził postępowanie egzekucyjne w zakresie należności (upomnienia, tytuły wykonawcze, zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego) dotyczącego zaległości z tytułu składek na FUS, FUZ, FP, FGŚP za okresy:

- 02.2007 – 04.2009

-01.2010 – 12.2011

- 05. 2012 - 16.08.2012

Należności z tytułu FUS za okres 12.2011 – 4.2012 objęte zostały tytułem wykonawczym nr (...) z dnia 26.06.2012, należności z tytułu FUZ za okres 12.2011 – 04.2012 zostały objęte tytułem wykonawczym nr (...) z dnia 26.06.2012, należności z tytułu FP i FGSP za okres 12.2011 – 04.2012 - objęte zostały tytułem wykonawczym nr (...) z dnia 26.06.2012.

/upomnienia, tytuły egzekucyjne, wykaz tytułów, zał. akta egz. - k. nienum. tom 1,tom 2, tom 3/

W 25.08.2009 Bank Spółdzielczy w C. informował o braku środków na rachunku i wnioski o zajęcia wierzytelności nie mogły być zrealizowane.

/pisma w zał. aktach egz. – k. nienum. tom 2/

W dniu 3.12.2009 r została wydana decyzja w przedmiocie określenia wysokości zadłużenia Spółki z tytułu: FUS – 08.2007 – 10.2009 – 425.884,84 zł, FUZ – 02.2007- 10.2009 – 148.664,53 zł , FP i FGŚP – 01.2007 – 10.2009 – 48649,91 zł. Ogółem 623.199,28 zł, w tym odsetki 73.173, koszty upomnienia 220 zł.

/zał. akta egz. – k. nienum. tom 3/

Pismem z dnia 26.02.2010 roku Wydział Rozliczeń i Kont wskazał, że należności za luty 2007 zostały pokryte nadpłatami, a należności za okres 03.2007 – 9.2007 – zostały pokryte wpłatami z egzekucji. Płatnik zalegał z tytułu należności za okres 10.2007 – 01.2010.

W dniu 1 marca 2010 r wnioskodawcy składali zażalenie na postanowienie w przedmiocie wyznaczenia organu do łącznego prowadzenia egzekucji.

/pismo, zażalenie, zał. akta egz. K. nienum. tom 3/

W 2011 r spółka złożyła do KRS sprawozdania finansowe za 2007 – 2010.

/okoliczność bezsporna , a także odpis z KRS – k. 9 akt VGu 22/12/

W dniu 6.10.2011 r został wykonany przelew na rzecz ZUS W., za (...) sp. z (...) w kwocie 7800 zł, bez wskazana okresu, za który następuje zapłata.

/kserokopia historii rachunku – k. nienum. akt ZUS/

W dniu 30 maja 2012 r na terenie zakładu spółki doszło do pożaru, zostały zniszczone hale produkcyjne, urządzenia, maszyny, komponenty i towar.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 15 czerwca 2012 roku spółka (...) sp. z oo w Ł. złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości. Do wniosku został załączony m.in. wykaz zobowiązań, z którego wynikały należności m.in. o charakterze publiczno – prawnym: PFRON – ok. 30.000 zł, I US Ł. – ok. 40.000 zł, ZUS – brak danych.

/okoliczność bezsporna, wykaz – k. 92 k. 9 akt VGu 22/12/

Postanowieniem z dnia 4.07.2012 r został zabezpieczony majątek dłużnika przez ustanowienie tymczasowego nadzorca sądowego. Postanowienie uprawomocniło się z dniem 4.07.2012 r.

/okoliczność bezsporna postanowienie – k. 227 zał. akt V Gu 22/12/

W dniu 27.06.2012, 1.08.2012 , 10.09.2012 doszło do zajęcia rachunku bankowego Spółki w (...) SA. Zawiadomienie o zajęciu dotyczyło m.in. należności składkowych za okres maj – sierpień 2012 roku. Bank poinformował o zbiegu egzekucji w zakresie między innymi tytułów TW nr (...), (...), (...), dotyczące okresu 12.2011 – 04.2012. Pismem z dnia 24.08.2012 r (należności z tytułu składek na FUS, FUZ, FP, FGŚP za okres 12.2011 – 04.2012) ZUS I Oddział w Ł. przekazał wymienione tytuły do Naczelnika Urzędu Skarbowego w celu wyegzekwowania należności.

/ pisma, wykaz tytułów wykonawczych zał. akta egzekucyjne – k. nienum. tom. 2/

Postanowieniem z dnia 24.09.2012 r została ogłoszona upadłość dłużnika (...) sp. z (...) w Ł. obejmującą likwidację majątku.

/okoliczność bezsporna/

ZUS I Oddział w Ł. zgłosił wierzytelności z tytułu składek w postępowaniu upadłościowym:

- należność główna – 872.139,35 zł
- odsetki ogółem – 247.121 zł
- koszty upomnienia – 915,20 zł
- koszty egzekucyjne – 46.744,10 zł

Z tytułu:

1. Składek na ubezpieczenia społeczne za ostatnie dwa lata przed ogłoszeniem upadłości:

- 302.744,85 zł – wierzytelności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres 09/2010 – 01/2012, (...)
- 47.284 zł – odsetki od wierzytelności naliczone na dzień 23.09.2012
- 158,40 zł – koszty upomnienia
- 20.522,10 zł – koszty egzekucyjne

Łącznie: 370.709,35 zł /kategoria II/

2. Pozostałe składki na ubezpieczenia społeczne

- 287.513,20 zł – wierzytelności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 10/2007 – 09/2008, (...), (...), (...)
- 115.495 zł – odsetki od wierzytelności wymienionej w pkt. 1 naliczone na dzień 23.09.2012 r

- 123,20 zł – koszty upomnienia

- 10.429,10 zł – koszty egzekucyjne

Razem: 413.560,50 zł/kategoria III/

3. Składki na ubezpieczenia zdrowotne

- 219.168,50 zł – wierzytelności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres 10/2007 – 08/2008, (...), (...), (...)

- 65.617 zł – odsetki od wierzytelności na dzień 23.09.2012

- 316,80 zł – koszty upomnienia

- 12.258,60 zł – koszty egzekucyjne

Razem: 297.360,90 zł /III Kategoria/

4. Składki na FP i FGSP

- 62.712,80 zł – za okres 10/2007 – 07/2008, (...), (...), (...)

- 18.725 zł – odsetki

- 316,80 zł – koszty upomnienia

- 3534,30 zł – koszty egzekucyjne

Łącznie: 85.288,90 zł/III Kategoria/.

Poinformowano, że na wniosek ZUS ustanowiono na nieruchomości położonej w R. hipotekę przymusową kaucyjną w kwocie 623.419,28 zł z tytułu nieopłaconych składek na:

- FUS za okres 08/2007 – 10/2009

- FUZ za okres 02/2007 – 10/2009

- FP i FGSP za okres 01/2007 – 10/2009

wraz z odsetkami i kosztami upomnień na dzień 3.12.2009. Podstawę stanowiła decyzja ostateczna z dnia 9.12.2009 roku.

/pismo – k. nienum w aktach ZUS, zgłoszenie wierzytelności w załączonych aktach - k. 128 akt V GUP 9/12/

Wierzytelności ZUS I Oddział w Ł. zostały uznane w całości i zakwalifikowane do II i III Kategorii łącznie 1.166.919,65 zł: należność główna: 872.139,35 zł, odsetki 247.121 zł, koszty 47659,30 zł. Jako zabezpieczone na majątku dłużnika wpisem hipoteki wskazano należności Oddziału w kwocie 623.419,28 zł.

/pismo (...) Oddział w Ł. z dnia 16.04.2013 – k. nienum. akt ZUS/

Według ostatecznego sprawozdania syndyka lista wierzytelności została zatwierdzona postanowieniami Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 7.05.2013 i 11.08.2014. Sprawozdanie zostało zatwierdzone przez Sąd postanowieniem z dnia 28.11.2014 r.

/sprawozdanie – k. nienum akt ZUS, postanowienie k. 809 zał akt V GUp 9/12/

Wierzytelności zgłosili także m.in. Naczelnik US (...), Gminny Zakład (...) w C., Urząd Dozoru Technicznego, T. sp z oo w K..

/okoliczność bezsporna – zał. akta V GUP 9/12/

Członkowie zarządu nie byli w stanie precyzyjnie określić ciężących na upadłym zobowiązań, w konsekwencji oświadczyli, że nie mogli uznać m.in wierzytelności w stosunku do ZUS umieszczonych na liście, z uwagi na zniszczenie dokumentów i komputerów w pożarze. Mogli zweryfikować zadłużenie w stosunku do T. i Banku (...).

/pismo – k. 212 zał. akt VGUp 9/12, zeznania J. B. – e prot. z dnia 18.05.18 r 00:03:05 w zw. z e – prot. z dnia 19.03.19 01:23:14/

Postanowieniem z dnia 28.11.2014 r Sąd Rejonowy w Legnicy stwierdził zakończenie postępowania upadłościowego Opakowania sp. zoo w Ł.. W uzasadnieniu wskazano, że majątek upadłego został oszacowany na kwotę ok. 220.000 zł. Spływ środków pieniężnych do masy upadłości z tytułu likwidacji jej składników w toku postępowania upadłościowego ukształtował się w wysokości 180.535,75 zł. W toku postępowania upadłościowego została ustalona lista wierzytelności główna i jedna uzupełniająca obejmująca wierzytelności w wysokości 1.896.029,29 zł.

/odpis postanowienia – k. nienum. akt ZUS/

Od 2008 r spółka osiągała stratę na podstawowej działalności operacyjnej:

- 2008: - 383.629,64 zł

- 2009: - 1.922.380,22 zł

- 2010: - 2.128.862,21 zł

- 2011: - 409.454,16 zł.

Z uwzględnieniem całokształtu działalności spółki, czyli działalności pozostałej operacyjnej i finansowej już od 2007 roku spółka wykazywała stratę. Tylko rok 2011 przyniósł zysk w wysokości 38.023,63 zł, co nie zrekompensowało strat z lat ubiegłych, tj.

- 2007 : - 198.105,75 zł

- 2008: - 663.523,03 zł

- 2009: - 1.883.974,47 zł

- 2010: -2.101.542,23 zł

- 2011: + 38.023,63 zł.

Razem strata całkowita z lat 2007 – 2011: - 4.809.121,85 zł.

Osiągnięcie strat nie przesądza o obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, jest zaś istotnym sygnałem co do celowości kontynuowania tego rodzaju działalności. Tylko z uwagi na wysoki kapitał podstawowy, w spółce nie wystąpiły ujemne kapitały własne przy nierentownej działalności spółki. W okresach 2007 – 2011 – zobowiązania spółki przekraczały 10 % wartości sumy bilansowej. Z analizy wskaźnika płynności finansowej wynika, że od 2010 roku spółka miała problemy z regulowaniem wymagalnych zobowiązań. Od 2009 r spółka nie była w stanie regulować zobowiązań w bardzo krótkim okresie czasu. Od 2007 do 2011 kapitał spółki w wartości księgowej był dodatni, co oznacza, iż posiadany majątek wystarczał na pokrycie zobowiązań. Ujemne kapitały zostały wykazane dopiero w bilansie sporządzonym na dzień ogłoszenia upadłości, tj. na 23.09.2012 r.

Spółka w sposób trwały nie regulowała swoich zobowiązań wobec ZUS. Najwcześniejsze zaległości dotyczyły stycznia 2007 roku. Po ogłoszeniu upadłości ZUS zgłosił wierzytelność w łącznej kwocie 1.166.919,65 zł, z czego najstarszym nieuregulowanym zobowiązaniem wobec ZUS była wierzytelność za (...) z terminem płatności 15.11.2007.

Spółka od początku swojej działalności z zasady nie regulowała swoich zobowiązań wobec ZUS i PFRON. Ze sprawozdań finansowych wynika, że posiadała na te zobowiązania, (przynajmniej w początkowych okresach) środki finansowe. (na 31.12.2007 – 766.874,07 zł, 31.12.2008 – 1161903,56 zł, 31.12.2009 – 32.454,82 zł, 31.12.2010 – 4323,70 zł, 31.12.2011 – 162.506, 28 zł.)

Wszystkie zobowiązania spółki z najstarszym zidentyfikowanym nieuregulowanym zobowiązaniem wobec swoich wierzycieli na dzień złożenia wniosku o upadłość spółka miała wobec PFRON z terminem płatności 20.02.2007 r. Przyjmując trzymiesięczny okres przeterminowania, aby móc mówić o trwałym zaprzestaniu wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań daje datę 20.05.2007. Przy uwzględnieniu ówczesnego stanu prawnego termin na zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości wynosi 14 dni. Najwcześniejszą możliwą do ustalenia datą uzasadniającą zgłoszenie skutecznego wniosku o ogłoszenie upadłości jest 3.06.2007 r. W drugim wariantcie najstarszym nieuregulowanym zobowiązaniem wobec ZUS była wierzytelność za (...) z terminem płatności przypadającym na dzień 15.11.2007, przyjmując 3 miesięczny okres „przeterminowania „daje to datę powstania niewypłacalności w dniu 15.02.2008. Ostateczną datą na złożenie wniosku o upadłość jest data 29.02.2008 r.

Mimo, iż spółka posiadała majątek pokrywający jej zobowiązania , to nie regulowała w sposób trwały swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Częściowe regulowanie zobowiązań nie zmienia wniosków końcowych, bo zobowiązanie nie jest nadal regulowane. Nawet gdyby spółka była w stanie uregulować należności to tego nie zrobiła i tym samym spełniła warunek z ustawy.

/pisemna opinia biegłego z zakresu księgowości – k . 88 – 100, pisemna opinia uzupełniająca – k. 159 – 161, ustna opinia uzupełniająca tego biegłego – e – prot. z dnia 19.03.19 00:11:14 – 01:05:17, rachunek zysków i strat – k. 47 odw., k. 50, k. 55, k. 59, k. 62/

Koszty egzekucyjne objęte zaskarżoną decyzją dotyczyły okresu:

- w zakresie FUS – za 12.2011, 05.2012, 07.2012

-w zakresie FUZ – za 12.2011, 05.2012, 07.2012

- w zakresie (...) za 12.2011, 07.2012

/wydruk stanu należności – k. nienum. akt ZUS/

Wnioskodawcy zostali poinformowani o udostępnieniu akt postępowania wyjaśniającego w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma. Wnosili o udzielenie dodatkowego terminu na zapoznanie się z aktami w związku z obowiązkami służbowymi .

/pisma i wnioski w aktach ZUS/

Pismem z dnia 9 stycznia 2018 roku organ rentowy informował M. K., iż sprawdzono wpłaty na koncie spółki (...). Wpłata z 6.10.2011 r w kwocie 7800 zł nie została zaksięgowana na koncie Spółki, wpłata nie wpłynęła na rachunki centralne ZUS, wpłata została przelana na konto, które nie jest kontem ZUS.

/pismo – k. nienum. akt ZUS/

Wysokość należności wynosi:

I. Z tytułu FUS za okres:

1. 12.2011 – 14.705,07 zł, odsetki liczone na dzień decyzji - 8512 zł, koszty egzekucyjne 1892,10 zł, koszty upomnienia – 8,80 zł
2. 01.2012 – 30 zł, odsetki liczone na dzień decyzji 17 zł
3. 04.2012 - 15.604,07 zł, odsetki liczone na dzień decyzji – 8313 zł
4. 05.2012 – 14.707,46 zł, odsetki liczone na dzień decyzji – 7654 zł, koszty egzekucji – 1733,20 zł, koszty upomnienia – 8,80 zł
5. 06.2012 – 13.378,94 zł, odsetki liczone na dzień decyzji – 6798 zł
6. 07.2012 – 12.535,83 zł, odsetki liczone na dzień decyzji – 6215 zł, koszty egzekucji – 757,70 zł, kwota upomnienia – 8,80 zł

II. Z tytułu FUZ za okres:

1. 12.2011 – 4357,22 zł, odsetki liczone na dzień decyzji - 2522 zł, koszty egzekucyjne 535,40 zł, koszty upomnienia – 8,80 zł
2. 01.2012 – 9 zł
3. 02.2012 – 0,22 zł
4. 04.2012 - 4206,98 zł, odsetki liczone na dzień decyzji – 2241 zł, zł
5. 05.2012 – 4016,63 zł, odsetki liczone na dzień decyzji – 2090 zł, koszty egzekucji – 487,80 zł , koszty upomnienia – 8,80 zł
6. 06.2012 – 3887,86 zł, odsetki liczone na dzień decyzji – 1975 zł
7. 07.2012 – 3596,86 zł, odsetki liczone na dzień decyzji – 1783 zł, koszty egzekucji – 218 zł, kwota upomnienia – 8,80 zł

III. Z tytułu FP i FGŚP za okres:

1. 12.2011 – 1284,73 zł, odsetki liczone na dzień decyzji - 744 zł, koszty egzekucyjne 234,50 zł, koszty upomnienia – 8,80 zł
2. 03.2012 – 1263,14 zł, odsetki liczone na dzień decyzji – 687 zł
3. 04.2012 - 1221,47 zł, odsetki liczone na dzień decyzji – 651 zł
4. 05.2012 – 9 zł
5. 07.2012 – 3887,86 zł, odsetki liczone na dzień decyzji – 1975 zł
6. 07.2012 – 1010,41 zł, odsetki liczone na dzień decyzji – 501 zł, koszty egzekucji – 61,30 zł, kwota upomnienia – 8,80 zł

/wykaz stanu należności – k. nienum. akt ZUS/

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny materiału dowodowego i

zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołania M. K. (1) i J. B. nie zasługiwały na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (Dz.U.2017.1778 t.j.) składki na ubezpieczenia emerytalne:

- 1) pracowników,
 - 2) osób wykonujących pracę nakładczą,
 - 3) członków spółdzielni,
 - 4) zleceniobiorców,
 - 5) posłów i senatorów,
 - 6) stypendystów sportowych,
 - 7) pobierających stypendium słuchaczy Krajowej Szkoły Administracji Publicznej,
 - 8) osób wykonujących odpłatnie pracę, na podstawie skierowania do pracy, w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania,
 - 9) osób współpracujących ze zleceniobiorcami,
 - 10) funkcjonariuszy Służby Celnej,
 - 11) osób odbywających służbę zastępczą
- finansują z własnych środków, w równych częściach, ubezpieczeni i płatnicy składek.

Stosownie do art. 17 ust. 1 przytoczonej ustawy składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz chorobowe za ubezpieczonych, o których mowa w art. 16 ust. 1-3, 5, 6 i 9-12, obliczają, rozliczają i przekazują co miesiąc do Zakładu w całości płatnicy składek.

Zgodnie z treścią art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. nr 210, poz. 2135 z późn. zm.) za osobę pozostającą w stosunku pracy lub w stosunku służbowym składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza pracodawca, a w razie wypłaty świadczeń pracowniczych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, podmiot zobowiązany do wypłaty tych świadczeń.

Stosownie natomiast do treści art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 roku o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (tekst jednolity z 2003 roku Dz.U. Nr 58, poz. 514 z późn. zm.) obowiązującej do 31 maja 2004 roku oraz art. 104 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 r. (tekst jedn. z dnia 9 kwietnia 2008 r. Dz.U. z 2008 r., Nr 69, poz. 415) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy opłacają pracodawcy.

W myśl art. 108 § 1 ordynacji podatkowej (Dz.U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60) w związku z art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.) o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej organ podatkowy orzeka w drodze decyzji.

Z mocy art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych do należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stosuje się odpowiednio wyszczególnione w przepisie art. 31 przepisy ustawy z dnia 29

sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Zastosowanie do należności z tytułu składek, z mocy art. 31, ma m.in. przepis art. 116 Ordynacji podatkowej.

Zgodnie z art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2017, poz. 201) za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

W myśl art. 116 § 2 odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu. Przepisy § 1-3, w myśl § 4, stosuje się również do byłego członka zarządu oraz byłego pełnomocnika lub współnika spółki w organizacji.

Z analizy treści przepisu art. 116 wynika, iż przesłankami odpowiedzialności członka zarządu za zaległości składkowe spółki z o.o. jest ustalenie, że (1) zaległości składkowe powstały w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu przez daną osobę, że (2) egzekucja do majątku spółki okazała się bezskuteczna w całości lub w części oraz że (3) nie zaistniały żadne okoliczności zwalniające tej osoby od odpowiedzialności.

Ciężar wykazania dwóch pierwszych przesłanek /pozytywnych/ ciąży na Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, natomiast ciężar dowodu przesłanki trzeciej - w zakresie istnienia okoliczności uwalniających od tej odpowiedzialności - spoczywa na odwołującym się.

Wnioskodawcy nie podnosili, iż nie mogą ponosić odpowiedzialności z uwagi na to, że w spornym okresie nie byli członkami zarządu, a powyższe wynikało z informacji zawartych w aktach ZUS oraz wszystkich załączonych odpisów z KRS. Co prawda J. B. nie był pewien czy był członkiem zarządu pod koniec 2011, jednakże na te okoliczność nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych.

Do momentu ogłoszenia upadłości mogli działać jako członkowie zarządu. Nawet bowiem po powołaniu tymczasowego nadzorca sądowego dłużnik jest uprawniony do dokonywania czynności zwykłego zarządu. Na dokonanie czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu jest wymagana zgoda tymczasowego nadzorca sądowego pod rygorem nieważności. Zgoda może zostać udzielona również po dokonaniu czynności w terminie trzydziestu dni od jej dokonania. (tak art. 38a ustawy prawo upadłościowe).

Na gruncie spraw dotyczących przedsiębiorstwa za czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu zwykle uważa się takie czynności, których nie podejmuje się w prawidłowym (normalnym) toku prowadzenia przedsiębiorstwa. Czynności zwykłego zarządu, to m.in. zakup surowców potrzebnych do bieżącej produkcji, bieżąca sprzedaż, wypłata bieżących wynagrodzeń, odprowadzenie bieżących podatków oraz innych danin publicznych, bieżące naprawy i konserwacje maszyn, uiszczanie czynszów najmu lub dzierżawy./tak wyrok SA w Katowicach z dnia 21 września 2018 r. III AUa 200/18/

Fakt istnienia zaległości z tytułu nieopłaconych składek w spornym okresie nie był podnoszony w odwołaniu, natomiast w toku postępowania J. B. kwestionował wysokość zobowiązań, przy czym w toku informacyjnego wyjaśnienia podnosił, iż spółka regulowała swoje zobowiązania i nie wie jakiego okresu dotyczy zadłużenie (choćby okres wynikał wprost z decyzji), jednocześnie stwierdził, że zakładał, iż kwota została uznana przez sąd (upadłościowy), następnie

zakwestionował okres od maja 2012 r, nie był w stanie potwierdzić, czy składki były regulowane od grudnia 2011 do kwietnia 2012 r. W toku przesłuchania wskazał, że spółka uiszczala składki, jedynie że od maja 2012 roku składki nie były regulowane.

W toku postępowania został doręczony pełnomocnikowi wnioskodawców wykaz stanu należności, co do którego nie zostały zgłoszone konkretne zarzuty, za wyjątkiem zgłoszonych w odwołaniu kwestii uwzględnienia kosztów egzekucji, która w ocenie odwołujących nie miała miejsca. Tymczasem z ustaleń wynika, że toczyło się postępowanie egzekucyjne w stosunku do należności za grudzień 2011, maj i lipiec 2012 r, w stosunku do których skierowano wnioski o zajęcie rachunku bankowego w (...), czego ostatecznie nie kwestionował w toku zeznań J. B..

Pełnomocnik wnioskodawców podnosił także nie wyjaśnienie na poczet jakiej należności została zaliczona kwota 7800 zł. Tymczasem z wyjaśnień organu rentowego skierowanego do drugiego z wnioskodawców, wynika, iż powyższa kwota nie wpłynęła na konto ZUS. Wykonany przelew nie określał, jakich należności dotyczył. Nadto z ustaleń wynika, że została ona uiszczona w dniu 6.10.2011 r, zatem nie mogła pokryć należności objętych sporną decyzją, która dotyczy należności poczynając od grudnia 2011 r, a z uwagi na wcześniejsze zaległości z tytułu składek, objętych także postępowaniem upadłościowym, na koncie płatnika nie było nadpłaty.

Także odsetki – liczone do dnia decyzji - zostały naliczone prawidłowo. Wnioskodawcy podnosili, że ewentualne odsetki mogły być naliczane do dnia ogłoszenia upadłości. Należy mieć w tym miejscu na uwadze aktualne stanowisko judykatury. Bowiern odpowiedzialności za odsetki w upadłości nie przenosi się na odpowiedzialność członka zarządu na podstawie cytowanego art. 116 w związku z art. 31 i 32 sus. Upadłość to egzekucja generalna i dlatego odsetki nie biegną, aby nie różnicować sytuacji wierzycieli uprzywilejowanych i z większymi wierzytelnościami w podziale masy. Jest to szczególna sytuacja całościowej egzekucji. Czym innym jest jednak odpowiedzialność członka zarządu spółki. Ponosi odpowiedzialność za niezapłacone przez spółkę składki wraz z odsetkami. Odpowiedzialność oparta jest na samodzielnych przesłankach, które mają rodowód w uprzedniej odpowiedzialności cywilnej (odszkodowawczej). Wcześniej pozwany występował z powództwem cywilnym na podstawie prawa handlowego przeciwko członkom zarządu (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 15 września 1993 r.). Obecnie podstawą odpowiedzialności za składki jest art. 116 w związku z art. 31 i 32 sus oraz art. 107 Ordynacji. Odpowiedzialność członka zarządu za składki na wskazanej podstawie prawnej jest jego własną odpowiedzialnością, która nie wygasa z chwilą utraty bytu prawnego przez spółkę (uchwała Sądu Najwyższego z 4 grudnia 2008 r., II UZP 6/08). Nie jest to nowa wykładnia w odniesieniu do odpowiedzialności za odsetki. Przedstawiana była w orzecznictwie (zob. wyroki Sądu Najwyższego z 19 stycznia 2017 r., II UK 605/15, gdzie SN wskazał, że w kontekście zasady gwarancyjnej subsydiarnej odpowiedzialności osób trzecich w stosunku do odpowiedzialności podatnika (płatnika składek), ich zobowiązanie jest równe zobowiązaniu płatnika. Niezgłoszenie we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości sprawia, że odsetki od długu nie przestają biec, tyle że reżim, jakiemu podlega dług w toku postępowania upadłościowego ze względu na regulę art. 92 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 233 ze zm.), dotyczącą upadłego, a stricte masy upadłościowej, nie przenosi się na osoby trzecie odpowiedzialne za dług i nie wpływa na naliczanie w stosunku do nich odsetek od wymagalnych kwot, a tym samym nie zwalnia członków zarządu z odpowiedzialności za zobowiązania spółki i w tym zakresie), z 11 sierpnia 2016 r., II UK 315/15, 17 maja 2016 r., II UK 248/15, z 12 sierpnia 2015 r., I UK 391/14, z 5 czerwca 2014 r., I UK 437/13). Kwestię tę doprecyzował także ustawodawca przyjmując regulację z art. 107 § 3, co prawda już w okresie, który pozostaje poza sporem, jednakże stanowi potwierdzenie wcześniejszej wykładni tej kwestii. Przepis ten jednoznacznie stanowi, że ogłoszenie upadłości podatnika nie ma wpływu na naliczanie odsetek za zwłokę w odniesieniu do osoby trzeciej./tak SN w wyroku z dnia 28.11.2018 r, II UK 365/17, Legalis nr 1850987/

Należy także podnieść, że należności wynikające z zaskarżonej decyzji były zgłoszone w toku postępowania upadłościowego i umieszczone na liście wierzytelności, zatwierdzonej przez sąd upadłościowy, a zgodnie z art. 264 prawa upadłościowego z dnia z dnia 28 lutego 2003 r./ Dz.U.2019.498 t.j./po zakończeniu lub umorzeniu postępowania upadłościowego wyciąg z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierający oznaczenie wierzytelności oraz sumy otrzymanej na jej poczet przez wierzyciela, jest tytułem egzekucyjnym przeciwko upadłemu. Upadły może żądać ustalenia, że wierzytelność objęta listą wierzytelności nie istnieje albo istnieje w

mniejszym zakresie, jeżeli nie uznał wierzytelności zgłoszonej w postępowaniu upadłościowym i nie zapadło co do niej jeszcze prawomocne orzeczenie sądowe. Po nadaniu wyciągowi z listy wierzytelności klauzuli wykonalności, zarzut, że wierzytelność objęta listą wierzytelności nie istnieje albo że istnieje w mniejszym zakresie, upadły może podnieść w drodze powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Wierzyciel, którego należności nie zostały spłacone w postępowaniu upadłościowym, może następnie dochodzić ich na zasadach ogólnych. Nie przeszkadza temu fakt, że ma on wyciąg z listy wierzytelności niezaspokojonych w postępowaniu upadłościowym, na podstawie którego też może prowadzić egzekucję. Krótko mówiąc, może korzystać z jednego i drugiego narzędzia./ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 listopada 2007 r. I ACa 1152/07 LEX nr 333667/.

Poza tym w postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji o odpowiedzialności osoby trzeciej nie może być już badana kwestia wysokości należności podatkowych./por. wyrok NSA w W. z dnia 15.11.2011 r, (...) 894/10/. Osoba trzecia, zobowiązana na podstawie art. 116 § 1 O.p. do uiszczenia należności za podatnika, nie ma statusu strony w postępowaniu wymiarowym w stosunku do spółki i może skutecznie kwestionować jedynie fakt przeniesienia należności, a nie wysokość tej należności./postanowienie NSA z dnia 27.05.2011 r, (...) 26/10/. Skoro decyzja o odpowiedzialności podatkowej jest odrębną w stosunku do decyzji wymierzającej podatek podatnikowi, to znaczy, że w postępowaniu w sprawie odpowiedzialności osoby trzeciej nie może ona kwestionować wcześniejszych ustaleń, dokonanych przez organ w toku postępowania podatkowego wobec podatnika. W toku postępowania dotyczącego przeniesienia odpowiedzialności podatkowej na osoby trzecie organ podatkowy nie ma uprawnień do zmiany wielkości zaległości podatkowych wynikających z rozstrzygnięć dokonanych w postępowaniu wymiarowym./wyrok WSA w Krakowie ,I SA/Kr (...), Lex nr 1383890/

Nadto, mimo kwestionowania przez wnioskodawcę J. B. wysokości należności, po zapoznaniu się ze stanami należności nie zgłaszał w tym zakresie dalszych wniosków dowodowych.

Brak także dowodu, by w toku postępowania upadłościowego, bądź później wnioskodawcy podważali skutecznie postanowienie sądu w przedmiocie zatwierdzenia listy wierzytelności, bądź samą listę jako tytuł egzekucyjny.

W ocenie Sądu organ rentowy wykazał także przesłankę bezskuteczności egzekucji.

Wnioskodawcy podnosili, iż co do części należności objętych decyzją organ rentowy nie wszczywał postępowania egzekucyjnego, zatem należności te nie mogą być przedmiotem spornej decyzji.

Przy czym Sąd nie dał wiary zeznaniom J. B., który twierdził, iż organ rentowy nie prowadził w stosunku do spółki egzekucji, bowiem jego zeznania są w tym zakresie niespójne, nadto sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym w postaci dokumentów. Z jednej strony J. B. wskazywał, że ze organ rentowy nie wszczywał postępowania egzekucyjnego, nie było podstaw do wpisywania hipoteki, następnie przypomniał sobie, iż było wszczęte postępowanie z rachunku bankowego po złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości i była jakaś egzekucja w 2007 r. Najpierw zeznał, że spółka opłacała składki, by za chwilę przyznać, że od maja składki jednak nie były płacone. A to, że była ustanowiona hipoteka obejmująca wcześniejsze zaległości w stosunku do ZUS wynikało nawet z dokumentów, które spółka składała w toku postępowania upadłościowego.

Bezskuteczność egzekucji jest wykazana, gdy egzekucja z majątku spółki w całości lub w części jest bezskuteczna. Zdaniem Sądu Okręgowego, tak samo jak przy odpowiedzialności z art.299 kodeksu spółek handlowych (poprzednio 298 kodeksu handlowego), ustalenie przesłanki bezskuteczności egzekucji może nastąpić na podstawie każdego dowodu wskazującego, że spółka nie ma majątku, który pozwalałby na zaspokojenie wierzyciela - może to być :

- jeżeli wobec spółki było prowadzone postępowanie upadłościowe, w którym dokonano podziału masy upadłości i roszczenie organu rentowego zostało zaspokojone tylko w części, to jest spełniona przesłanka „bezskuteczności egzekucji” / Wyrok WSA w Białymstoku z dnia 16.02.2011, I SA/Bk 645/10, Lex

nr 990427, wyrok SA w Lublinie z dnia 8.01.2014, III AUa 1270/13, Legalis Numer 775786, wyrok SN z dnia 19 sierpnia 2009 r.

III UK 14/09, legalis Numer 168113 /

- niedopuszczalność prowadzenia postępowania egzekucyjnego po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości spółki oznacza brak możliwości egzekucji po tej dacie, występuje więc przesłanka orzeczenia odpowiedzialności członka zarządu za jej zaległości podatkowe./wyrok NSA w L. z dnia 18.02.2003, I SA/ Lu 571/02, Lex nr 79459/

- postanowienie Sądu o oddaleniu wniosku, o ogłoszeniu upadłości z tego powodu, że majątek spółki nie wystarcza nawet na koszty postępowania , /wyrok SA w Białymstoku z dnia 5.09.2012 r III AUa 417/12/

- bilans spółki, z którego wynika, że nie ma ona majątku wystarczającego na zaspokojenie wierzyciela,

- postanowienie o umorzeniu egzekucji z uwagi na jej bezskuteczność uzyskane przez innego wierzyciela,

- gdy Sąd oddali wniosek o ogłoszeniu upadłości wobec stwierdzenia, że przedmioty majątkowe wchodzące w skład majątku dłużnika są obciążone zastawem, zastawem rejestrowym lub hipoteką, a pozostały majątek oczywiście nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania,

- a także wszelkie inne dowody wskazujące, że w danej sytuacji nie jest realne uzyskanie zaspokojenia przez wierzyciela z pozostałego jeszcze majątku spółki. /por. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. z dnia 24 kwietnia 2018 r. ,I SA/Gd 99/18/

Uogólniając można stwierdzić, iż przesłankę bezskuteczności egzekucji można wykazać na podstawie każdego dowodu wykazującego, że spółka nie ma majątku , który pozawalałby na zaspokojenie jej wierzyciela, który dochodzi swojej należności od członka zarządu Spółki.

Nie można bowiem, zdaniem Sądu Okręgowego, zmuszać organu rentowego do działań pozbawionych racjonalności, aby wszczął i prowadził wszelkiego rodzaju postępowanie egzekucyjne przeciwko spółce, skoro wykazał on takie okoliczności, z których można wnioskować, że egzekucja z majątku spółki byłaby całkowicie lub bezskuteczna. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 26 czerwca 2003 VCKN 416/2001 OSNC 2004/7-8/poz.128 ,orzeczenie Sądu Najwyższego z 9 czerwca 1937r. IC 1927/36 Zbiór Urzędowy 1938 nr 4 poz.184, Uchwała Sądu Najwyższego z 15 czerwca 1999r. III CZP 10/99 -Monitor Prawniczy 1999/11 str 42, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 października 1994r I ACr 470/94 Prawo Gospodarcze 1995 nr 6 strona 28 ; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 18 stycznia 1994r ACr 1024/93 - Przegląd Orzecnictwa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku 1994/2 strona 28; A.Szajkowski- Kodeks handlowy tom I s. 298 - komentarz- Wydawnictwo C.H.Beck/PWN Warszawa 1994; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 28 czerwca 2005r. VI ACa 231/2005)

Bezskuteczność egzekucji w całości lub w części, o której mowa w art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa oznacza stan, gdy wierzyciel podatkowy nie uzyskał zaspokojenia mimo przeprowadzonego postępowania egzekucyjnego. Będzie to, więc działanie nieprzynoszące pożądanych rezultatów. Tym samym, bezskuteczność egzekucji będzie miała miejsce, gdy skierowanie egzekucji do całego majątku podatnika, zastosowanie różnych sposobów egzekucji, nie dało wyniku w postaci zaspokojenia roszczenia podatkowego. Warunkiem uznania bezskuteczności egzekucji jest jej formalne przeprowadzenie, a także stwierdzenie bezskuteczności egzekucji na podstawie każdego prawnie dopuszczalnego dowodu. Jeżeli natomiast członek zarządu spółki poddaje w wątpliwość zakres egzekucji skierowanej do majątku spółki, ale sam nie wskazuje mienia, z którego zaspokojenie zaległości podatkowych byłoby możliwe, to zarzut ten nie może być uwzględniony. (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 października 2016 r., (...), opubl. L.).

Mienie spółki , którego wskazanie zwalnia członka zarządu z odpowiedzialności za zaległości podatkowe spółki musi być realne i istnieć w dacie, gdy zostało wskazane. Okoliczności te powinien wykazać członek zarządu podając dane

umożliwiający przeprowadzenie z tego mienia skutecznej egzekucji.(tak wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 stycznia 2012 r, (...) SA/Wa (...), Lex nr 1139384).

Należy przy tym nadmienić, że zgodnie z art. 116 § 1 o.p. do uznania egzekucji za bezskuteczną wystarczający jest choćby częściowy brak możliwości zaspokojenia wierzyciela. /Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 kwietnia 2018 r. I (...) 984/16/.

Rzecz organu podatkowego jest wykazanie bezskuteczności egzekucji w dacie orzekania o odpowiedzialności członka zarządu za zaległości podatkowe spółki z oo. Wskazanie mienia, którym podatnik dysponował w przeszłości, ale aktualnie już nie jest w jego posiadaniu nie stanowi negatywnej przesłanki orzekania o odpowiedzialności członka zarządu./tak wyrok WSA w Białymstoku z dnia 18.08.2010 r, SA/Bk 223/10/

W rozpoznawanej sprawie toczyło się postępowanie egzekucyjne co do spornych należności, a obejmowało zajęcie rachunku bankowego spółki, które okazało się nieskuteczne. Nadto ostatecznie wszystkie należności objęte decyzją –były zgłoszone jako wierzytelności w postępowaniu upadłościowym, w którym organ rentowy uzyskał zaspokojenie tylko w niewielkim zakresie (natomiast wolą ustawodawcy było zagwarantowanie zaspokojenia należności względem Skarbu Państwa nie w dowolnej części , ale w stopniu znacznym. Znaczny stopień zaspokojenia należy wiązać z taką sytuacją , gdzie spłata należności wobec Skarbu Państwa doprowadzi do zapłaty przynajmniej połowy należności. / tak wyrok WSA w Gliwicach z dnia 23.06.2009 , (...) SA/Gl (...)/), zatem, mając na uwadze cytowane powyżej orzecznictwo, jeżeli wobec spółki było prowadzone postępowanie upadłościowe, w którym dokonano podziału masy upadłości i roszczenie organu rentowego zostało zaspokojone tylko w części, to jest spełniona przesłanka „bezskuteczności egzekucji”. Niedopuszczalność prowadzenia postępowania egzekucyjnego po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości spółki oznacza brak możliwości egzekucji po tej dacie, występuje więc przesłanka orzeczenia odpowiedzialności członka zarządu za jej zaległości.

Powyższe okoliczności zostały wykazane na dzień wydania spornej decyzji.

Wnioskodawcy podnosili, że wcześniej istniał majątek, z którego ZUS mógłby się zaspokoić. Należy jednak zauważyć, że skoro wnioskodawcy podnosili, iż wcześniej był majątek, w tym środki pieniężne na kontach, dziwi fakt, że spółka nie realizowała swoich zobowiązań.

Z ustaleń wynika, iż egzekucja z rachunków bankowych była bezskuteczna, co znalazło potwierdzenie w pismach z banków o braku środków na koncie.

W żaden sposób wnioskodawcy nie wykazali, by na dzień wydania decyzji był majątek, z którego istniałaby możliwość zaspokojenia.

W ocenie Sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę dwie pierwsze przesłanki odpowiedzialności członka zarządu zostały spełnione.

W tej sytuacji odwołujący się od odpowiedzialności za zaległe składki mógłby uwolnić się tylko wtedy, gdyby wykazał, że we właściwym czasie zgłoszony został wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe albo też niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło bez jego winy.

Odwołujący podnosili, że we właściwym czasie złożyli wniosek o ogłoszenie upadłości, zatem nie ponoszą odpowiedzialności za zaległości zarówno do dnia złożenia wniosku, jak i po tej dacie.

W uznaniu Sąd Okręgowy przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że nie została spełniona przesłanka wyłączająca odpowiedzialność skarżących w postaci zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym terminie.

Wykładnia językowa art. 116 § 1 pkt 1 lit. b o.p. wymaga rozróżnienia sytuacji, gdy wniosek o ogłoszenie upadłości nie został zgłoszony w ogóle, od przypadku, gdy wniosek ten został zgłoszony, jednakże po terminie, o którym mowa w art. 116 § 1 pkt 1 lit. a o.p. (a więc nie we "właściwym czasie"). Pierwsza ze wskazanych okoliczności otwiera członkowi zarządu możliwość wykazania, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości (niewszczęcie postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy. Druga z opisanych sytuacji skutkuje uznaniem, że nie można wykazywać zaistnienia przesłanki ekskulpacyjnej z art. 116 § 1 pkt 1 lit. b o.p., gdyż przepis ten nie znajduje w takim przypadku zastosowania. Inaczej mówiąc do badania istnienia przesłanki winy bądź jej braku można przejść jedynie wtedy, gdy ustalono, że nie został zgłoszony wniosek o ogłoszenie upadłości. Gdy wniosek o ogłoszenie upadłości został zgłoszony art. 116 § 1 pkt 1 lit. b o.p. nie znajduje w ogóle zastosowania i nie ma potrzeby rozważania przesłanki winy (jej braku) po stronie członka zarządu spółki. W art. 116 § 1 pkt 1 lit. b o.p. ustawodawca nie odwołał się do "właściwego czasu", tak jak zrobił to w art. 116 § 1 pkt 1 lit. a tej ustawy, co nie może pozostać bez wpływu na wynik wykładni tego przepisu./ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 sierpnia 2012 r. (...) 93/11 ,LEX nr 1217414/

Zatem należało zbadać, czy wniosek o ogłoszenie upadłości z dnia 15 czerwca 2012 roku został wniesiony we właściwym czasie.

Wnioskodawcy podnosili, iż dopiero pożar zakładu był podstawą do złożenia takiego wniosku, bowiem wcześniej spółka była w dobrej kondycji i realizowała swoje zobowiązania, a o niewypłacalności można mówić, gdy dłużnik z braku środków przez dłuższy czas nie wykonuje przeważającej części swoich zobowiązań, a przed datą 31.05.2012 r. spółka posiadała wystarczające aktywa, by utrzymać płynność finansową, a nadto wartość majątku nie przekraczała stanu zobowiązań.

Ustalenie czy wniosek o ogłoszenie upadłości spółki lub o wszczęcie postępowanie układowego został zgłoszony w odpowiednim czasie wymaga uwzględnienia przepisów regulujących podstawy oraz terminy do zgłoszenia takowych wniosków. Kwestie te od dnia 1 października 2003 r. normuje ustawa Prawo upadłościowe z dnia 28 lutego 2003 r. /Dz.U.2019.498 t.j./

Zgodnie z dyspozycją art.10 ustawy w brzmieniu obowiązującym w okresie, gdy powstawały sporne należności (por. w tym zakresie wyrok WSA w Kielcach z dnia 14.04.2011 r, (...) /Ke 197/11/ oraz ostatecznie został zgłoszony wniosek o ogłoszenie upadłości przesłanką ogłoszenia upadłości jest niewypłacalność dłużnika.

Przepis art.11 ust.1 tej ustawy, także w brzmieniu jak wyżej, określający, kiedy istnieje niewypłacalność stanowiąca podstawę ogłoszenia upadłości stanowi, iż następuje to wtedy, gdy dłużnik nie wykonuje swoich zobowiązań, które są wymagalne. Dotyczy to tak zobowiązań cywilnoprawnych, jak i publicznoprawnych.

Przepis art. 11 ust. 2 reguluje drugą postać niewypłacalności. Dotyczy on osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, ale którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną. Te podmioty są niewypłacalne także wtedy, gdy ich zobowiązania przekroczy wartość ich majątku i to nawet wtedy, gdy na bieżąco wykonują swoje zobowiązania.

Ewentualne ogłoszenie upadłości każdorazowo jest poprzedzone oceną czy majątek dłużnika jest wystarczający co najmniej na pokrycie kosztów takiego postępowania.

W przypadku, gdy majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, Sąd – zgodnie z art.13 ust.1 – zobowiązany jest wniosek o ogłoszenie upadłości oddalić.

Termin zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości określa art.21 ust.1 cytowanej ustawy w brzmieniu obowiązującym w dniu wydania spornej decyzji – w brzmieniu jak powyżej , zgodnie z którym dłużnik jest obowiązany zgłosić taki wniosek nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości.

Każda z dwóch przyczyn ogłoszenia upadłości ma samodzielny charakter, a to oznacza, że dysponujący sporym majątkiem dłużnik będzie uznany za upadłego, jeżeli zaprzestał w sposób

trwały płatności długów./tak postanowienie SN z dnia 19.12.2002 r, (...) 342/01/. Każda z nich uzasadnia wnioski o ogłoszenie upadłości. /wyrok WSA we Wrocławiu, z dnia 17.09.2008 r, I SA /Wr 779/08, LEX nr 491487/

Dla oceny niewypłacalności nie ma znaczenia kondycja finansowa podmiotu, w tym również okoliczność osiągnięcia przez podmiot przychodów, a także otrzymywania darowizn. W tym przypadku istotny jest jedynie obiektywny stan nieregulowania przez podmiot wymagalnych zobowiązań. /tak wyrok WSA w Poznaniu z dnia 19.06.2018, I SA/Po 266/18, Lex nr 2513929/, bowiem **art. 11 ust. 1 ustawodawca nie powiązał stanu niewypłacalności ze stanem majątku dłużnika, ale z jego zachowaniem, a konkretnie zaniechaniem – zaprzestaniem płatności długów. Przyczyna niewypłacalności, związana z zaprzestaniem wykonywania wymagalnych zobowiązań sprawia, że badanie „właściwego” czasu na zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości z tego właśnie powodu nie wymaga analizy stanu majątku spółki i tego, czy zobowiązania przekraczają jego wartość. W takim przypadku istotny jest obiektywny stan nieregulowania wymagalnych zobowiązań. Niewypłacalność istnieje więc nie tylko wtedy, gdy dłużnik nie ma środków, lecz także wtedy, gdy dłużnik nie wykonuje zobowiązań z innych przyczyn (por. wyroki: NSA z 19 grudnia 2017 r. sygn. akt I FSK 1318/17, NSA z 22 listopada 2017 r. sygn. akt I FSK 1138/16, WSA w Poznaniu z 7 listopada 2017 r. sygn. akt I SA/Po 525/17, WSA w Poznaniu z 5 października 2017 r. sygn. akt I SA/Po 610/17, NSA z 25 października 2016 r. sygn. akt 2557/14/.**

Przesłanki uzasadniające złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości następują od momentu zaprzestania przez spółkę spłaty wymagalnych zobowiązań pieniężnych **lub** gdy zobowiązania spółki przekroczyły wartość jej majątku, nawet jeśli na bieżąco były spełniane bieżące zobowiązania. /tak wyrok NSA w W., I (...) 380/11, Lex nr 1113109/

Nieistotne jest, czy dłużnik nie wykonuje wszystkich zobowiązań, czy tylko niektórych z nich, nieistotny jest rozmiar nie wykonywanych przez dłużnika zobowiązań, bowiem nawet niewykonywanie zobowiązań o niewielkiej wartości oznacza jego niewypłacalność. /tak Wyrok WSA z dnia 29.01.2008 r I SA (...). Dla określenia, czy istnieją podstawy ogłoszenia upadłości istotne znaczenie ma wyłącznie to, czy dłużnik nie wykonuje wymagalnych zobowiązań. /tak wyro NSA z dnia 12.04.2018 r, I (...), LEX nr 2487316/

Właściwy czas do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości jest przesłanką obiektywną, ustalaną w oparciu o okoliczności faktyczne każdej sprawy. Dla jego określenia nie ma znaczenia subiektywne przekonanie członków zarządu./tak wyro NSA w W. z dnia 8.03.2011, I (...) 392/10, Lex nr 1079514/

Ustalenie zatem, czy we właściwym czasie zgłoszono upadłość wymaga uprzedniego ustalenia, czy i kiedy zaprzestano płatności długów **lub** czy i kiedy ujawniono, że majątek spółki nie wystarcza na płatności długów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 19 lutego 1997r I ACa 33/97 Apel.L.. 1997/3/15).

Jeżeli przyczyną ogłoszenia upadłości jest zaprzestanie płatności długów, a nie sytuacja, w której majątek spółki nie wystarcza na zaspokojenie długów, to właściwy czas zgłoszenia wniosku o upadłość spółki należy oceniać w odniesieniu do przyczyny upadłości, czyli do trwałego zaprzestania płatności długów, a nie do analizy, czy majątek spółki wystarczy w upadłości na co najmniej częściowe i równomierne zaspokojenie wszystkich jej wierzycieli./ tak SN w wyroku z dnia 25.04.2012 r, II UK 218/11, Lex nr 1227965/

Spóźnionego wniosku o ogłoszenie upadłości nie usprawiedliwia to, że Spółka liczyła na korzystne dla siebie rozstrzygnięcie sporu podatkowego przez NSA, co mogło poprawić sytuację finansową firmy, co czyni także bezpodstawnym twierdzenie skarżącego, iż termin do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości winien liczyć się od chwili wydania wyroku przez NSA./Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 11 kwietnia 2003 r. ,I SA/Lu 9/03, LEX nr 101958/

Nie ma podstaw do traktowania zaległości składkowych (długu) wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako niemających znaczenia w aspekcie sytuacji finansowej spółki i przyjęcia w związku z tym, że nie doszło do trwałego zaprzestania spłaty długu. /Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2006 r. ,I UK 324/05 , LEX nr 278531/

Z ustaleń Sądu, poczynionych w oparciu o opinię biegłego ds. księgowości wynika, iż od 2008 r spółka osiągała stratę na podstawowej działalności operacyjnej:

- 2008: - 383.629,64 zł
- 2009: - 1.922.380,22 zł
- 2010: - 2.128.862,21 zł
- 2011: - 409.454,16 zł.

Z uwzględnieniem całokształtu działalności spółki, czyli działalności pozostałej operacyjnej i finansowej już od 2007 roku spółka wykazywała stratę. Tylko rok 2011 przyniósł zysk w wysokości 38.023,63 zł, co nie zrekompensowało strat z lat ubiegłych, tj.

- 2007 : - 198.105,75 zł
- 2008: - 663.523,03 zł
- 2009: - 1.883.974,47 zł
- 2010: -2.101.542,23 zł
- 2011: + 38.023,63 zł.

Razem strata całkowita z lat 2007 – 2011: - 4.809.121,85 zł.

Osiąganie strat nie przesądza jednak o obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, jest zaś istotnym sygnałem co do celowości kontynuowania tego rodzaju działalności. Tylko z uwagi na wysoki kapitał podstawowy, w spółce nie wystąpiły ujemne kapitały własne przy nierentownej działalności spółki. W okresach 2007 – 2011 – zobowiązania spółki przekraczały 10 % wartości sumy bilansowej. Z analizy wskaźnika płynności finansowej wynika, że od 2010 roku spółka miała problemy z regulowaniem wymagalnych zobowiązań. Od 2009 r spółka nie była w stanie regulować zobowiązań w bardzo krótkim okresie czasu. Od 2007 do 2011 kapitał spółki w wartości księgowej był dodatni, co oznacza, iż posiadany majątek wystarczał na pokrycie zobowiązań. Ujemne kapitały zostały wykazane dopiero w bilansie sporządzonym na dzień ogłoszenia upadłości, tj. na 23.09.2012 r.

Jednakże spółka w sposób trwały nie regulowała swoich zobowiązań wobec ZUS. Najwcześniejsze zaległości dotyczyły stycznia 2007 roku. Po ogłoszeniu upadłości ZUS zgłosił wierzytelność w łącznej kwocie 1.166.919,65 zł, z czego najstarszym nieuregulowanym zobowiązaniem wobec ZUS była wierzytelność za (...) z terminem płatności 15.11.2007.

Spółka od początku swojej działalności z zasady nie regulowała swoich zobowiązań wobec ZUS i PFRON. Ze sprawozdań finansowych wynika, że posiadała na te zobowiązania, (przynajmniej w początkowych okresach) środki finansowe.(na 31.12.2007 – 766.874,07 zł, 31.12.2008 – 1161903,56 zł, 31.12.2009 – 32.454,82 zł, 31.12.2010 – 4323,70 zł, 31.12.2011 – 162.506, 28 zł.)

Wszystkie zobowiązania spółki z najstarszym zidentyfikowanym nieuregulowanym zobowiązaniem wobec swoich wierzycieli na dzień złożenia wniosku o upadłość spółka miała wobec PFRON z terminem płatności 20.02.2007 r. Przyjmując trzymiesięczny okres przeterminowania, aby móc mówić o trwałym zaprzestaniu wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań daje datę 20.05.2007. Przy uwzględnieniu ówczesnego stanu prawnego termin na

zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości wynosi 14 dni. Najwcześniejszą możliwą do ustalenia datą uzasadniająca zgłoszenie skutecznego wniosku o ogłoszenie upadłości jest 3.06.2007 r. W drugim wariantcie najstarszym nieuregulowanym zobowiązaniem wobec ZUS była wierzytelność za (...) z terminem płatności przypadającym na dzień 15.11.2007, przyjmując 3 miesięczny okres „przeterminowania „ daje to datę powstania niewypłacalności w dniu 15.02.2008. Ostateczną datą na złożenie wniosku o upadłość jest data 29.02.2008 r.

Mimo, iż spółka posiadała majątek pokrywający jej zobowiązania , to nie regulowała w sposób trwały swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Częściowe regulowanie zobowiązań nie zmienia wniosków końcowych, bo zobowiązanie nie jest nadal regulowane. Nawet gdyby spółka była w stanie uregulować należności to tego nie zrobiła i tym samym spełniła warunek z ustawy.

Sąd uznał opinię biegłego w tym zakresie za wiarygodną. Po zgłoszeniu zastrzeżeń, biegły przedstawił drugą wersję swoich ustaleń co do daty niewypłacalności. Niezależnie od przyjętej wersji, wniosek złożony faktycznie przez wnioskodawców w dniu 15.06.2012 r okazał się wnioskiem złożonym nie we właściwym czasie, bowiem poczynając od 10.2007 spółka trwale nie regulowała należności z tytułu tych składek. Okoliczność, iż za część miesięcy zapłaciła, bądź płaciła w części pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie, bowiem nadal nie uregulowała należności w całości.

Ostateczna wersja opinii, zarówno pisemna jak i ustna była pełna, logiczna, fachowa, została wydana w oparciu o dostępną dokumentację. Biegły ustosunkował się do zarzutów wnioskodawców w szczególności w zakresie niecelowości i niemożliwości analizy finansowej odmienną metodą z uwagi na to, iż niewypłacalność spółki była kwalifikowana w oparciu o pierwszą przesłankę, a mianowicie trwale niewykonywanie zobowiązań, nadto nie było sporu co do tego, że w oparciu o drugą z przesłanek ustawowych nie było podstaw do składania wniosku o ogłoszenie upadłości. Wysokość strat wynikała z dokumentów tworzonych przez spółkę w postaci rachunku zysków i strat (aktualnie wnioskodawcy podnoszą, że dane są niepełne). Przy czym, jak wynika z cytowanego wyżej orzecznictwa obie przesłanki nie muszą być spełnione łącznie.

Mając na uwadze także powyżej cytowane orzecznictwo, Sąd nie podzielił zarzutu wnioskodawców, co do tego, że podstawę wniosku o ogłoszenie upadłości stanowi sytuacja, gdy spółka nie wywiązuje się z przeważającej części swoich zobowiązań, czy wobec wszystkich wierzycieli, nie ma bowiem znaczenia wysokość zobowiązania, ale fakt, że nie jest ono trwale wykonywane.

Biegły nie zaprzeczał, iż spółka posiadała majątek, ale mając na względzie wyżej cytowane orzecznictwo, z punktu widzenia przesłanki niewypłacalności w postaci trwałego zaprzestania spłaty zobowiązań, nie ma to jednak znaczenia.

Zatem wnioskodawcy nie wykazali również zaistnienia okoliczności, które zwalniałyby od odpowiedzialności członków zarządu, czyli zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie bądź wskazania mienia, z którego możliwe jest zaspokojenie wierzycieli.

Skoro tak, to odpowiedzialność wnioskodawców nie ogranicza się do dnia złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, jak wywodzą wnioskodawcy w odwołaniu, ale dotyczy całego spornego okresu.

Bez znaczenia dla prawidłowości decyzji pozostają kwestie formalne, podnoszone w odwołaniu w postaci błędnej podstawy prawnej wszczęcia postępowania, czy przedwczesne zakończenie postępowania z uwagi na nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego, czy niezapoznanie się z aktami, gdyż takie postępowanie na podstawie właściwej podstawy prawnej zostało uzupełnione przed sądem, a wnioskodawcy mogli zapoznać się z aktami także przed sądem. Sami wnioskodawcy wskazali, że wady w powyższym zakresie można uznać, że nie miały wpływu na wynik sprawy, a skoro tak, to decyzja nadawała się do kontroli.

Sąd oddalił wniosek o odroczenie ostatniego terminu rozprawy w celu przeprowadzenia dowodu z przesłuchania drugiego z wnioskodawców. M. K. (1) nie stawił się na tym terminie, był wzywany do osobistego stawiennictwa celem przesłuchania pod rygorem pominięcia tego dowodu (k. 172), wezwanie odebrał osobiście (k. 200), a pełnomocnik w żaden sposób nie usprawiedliwił jego nieobecności (e – prot. z dnia 19.03.19 01: 17:07).

Brak było podstaw do odroczenia rozprawy w celu zapoznania się przez pełnomocnika wnioskodawców z załączonymi przez organ rentowy aktami egzekucyjnymi, gdyż pełnomocnik był powiadomiony o załączeniu tych akt już w czerwcu 2018 (pismo ZUS z dnia 18.06.18 – k. 40 , doręczenie k. 205 odw. – 206/, a sam przyznał, że przeoczył powyższą okoliczność.

Pełnomocnik wnioskodawców nie wniósł zastrzeżenia w tym zakresie w trybie art. 162 kpc.

Wobec wykazania przez organ rentowy wszystkich przesłanek odpowiedzialności wnioskodawców i jednocześnie niewykazania przez wnioskodawców okoliczności egzoneracyjnych, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.

Stosownie do wyników postępowania, na podstawie art. 98 k.p.c., Sąd obciążył wnioskodawców solidarnie obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez organ rentowy. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił na podstawie §2 pkt. 6 ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych/ Dz.U.2018.265 t.j./